

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις
τῆ 12 Νοεμβρίου 1953

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 329

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 2732. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας συμβάσεως περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ ἀποτροπῆς τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος. 1
- N. Δ. 2734. Περὶ κυρώσεως φορολογικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς «περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ ἀποτροπῆς τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν περιουσιῶν ἀποβιωσάντων προσώπων» 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀρ.θ. 2732. (1)

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας συμβάσεως περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ ἀποτροπῆς τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1953 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

1. Κυροῦται, ἔχουσα πλήρη ἰσχὺν νόμου, ἡ ἐν Αθήναις τὴν 25 Ἰουνίου 1953 ὑπογραφείσα σύμβασις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀποτροπὴν τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος καὶ ἡς τὸ κείμενον, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν, ἔπεται ἐν τῇ ἐλληνικῇ καὶ ἀγγλικῇ γλώσσῃ.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς συμβάσεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν κυρωτικῶν ἐγγράφων.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Οὐασιγκτῶνος 31 Ὀκτωβρίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ, ΠΑΤΣ. ΑΓΚΟΤΡΕΖΟΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΟΤΑΗΣ, Σ. ΓΤΑΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΤΤΑΕΙΑΣ, Α. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Αθήναις τῆ 12 Νοεμβρίου 1953

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀποτροπὴν τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει με τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας,

Ἐπιθυμοῦσαι νὰ συνάψωσιν σύμβασιν ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀποτροπὴν τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει με τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

Συεφώνησαν ὡς ἔπεται :

Ἄρθρον I.

(1) Οἱ φόροι οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶναι :

(α) ἐν Ἑλλάδι :

Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος (περιλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου καὶ τοῦ συνθετικοῦ τοιοῦτου) ἐρεξῆς ἀναφερομένων ἐν τῇ συμβάσει ὡς «Ἑλληνικοῦ φόρου».

(β) Ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας :

Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος (περιλαμβανομένου καὶ τοῦ προσθέτου φόρου) ὁ φόρος ἐπὶ τῶν κερδῶν καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλόντων κερδῶν ἐρεξῆς ἀναφερομένων ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει ὡς «φόρου τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου».

(2) Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἔχῃ ἐπίσης ἐφαρμογὴν ἐπὶ οἰωνδήποτε ἄλλων φόρων γκαοκτῆρος οὐσιαστικῶς παρομοίου πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον II.

(1) Ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου :

(α) Ὁ ὅρος «Ἠνωμένον Βασίλειον» ὑποδηλοῖ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν καὶ Βόρειον Ἰρλανδίαν μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν Νήσων τῆς Μάγχης καὶ τῆς Νήσου τοῦ ἀνθρώπου (ISLE OF MAN).

(β) Ὁ ὅρος «Ἑλλάς» ὑποδηλοῖ τὰ ἔδαφρα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

(γ) Ὁ ὅρος «ἐν τῶν ἐδαφῶν» καὶ «τὸ ἕτερον ἔδαφος» ὑποδηλοῖ τὸ Ἠνωμένον Βασίλειον ἢ τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου.

(δ) Ὁ ὅρος «φόρος» ὑποδηλοῖ τὸν φόρον τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου ἢ τὸν Ἑλληνικὸν φόρον, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου.

(ε) Ὁ ὅρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει οἰωνδήποτε ἑμᾶδα προσώπων συσταθεῖσαν εἰς νομικὸν πρόσωπον ἢ μὴ.

(ζ) Ὁ ὅρος «ἔταιρεία» ὑποδηλοῖ οἰωνδήποτε ἑμᾶδα ἀποτελοῦσαν νομικὸν πρόσωπον.

(η) Οἱ ὅροι «κᾶτοικος τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου» καὶ «κᾶτοικος τῆς Ἑλλάδος» ὑποδηλοῦν οἰωνδήποτε πρόσωπον τὸ ὅποιον εἶναι κᾶτοικος τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου καὶ οὐχὶ πρόσωπον κατοικοῦν ἢ διαμένον ἐν Ἑλλάδι διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου καὶ οἰωνδήποτε πρόσωπον τὸ ὅποιον εἶναι κᾶτοικος ἢ διαμένει ἐν Ἑλλάδι διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου καὶ οὐχὶ κᾶτοικος τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ φόρου τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου. Ἐταιρεία τις θὰ θεωρῆται ὅτι ἔδρευε ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ, ἐφ' ὅσον αἱ ἐργασίαι τῆς διευθύνονται καὶ ἐλέγχονται ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ, καὶ ὅτι ἔδρευε ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον αἱ ἐργασίαι τῆς διευθύνονται καὶ ἐλέγχονται ἐν Ἑλλάδι.

(θ) Οἱ ὅροι «κᾶτοικος ἐνὸς τῶν ἐδαφῶν» καὶ «κᾶτοικος τοῦ ἑτέρου ἐδάφους» ὑποδηλοῦν πρόσωπον τὸ ὅποιον εἶναι κᾶτοικος τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου ἢ πρόσωπον τὸ ὅποιον εἶναι κᾶτοικος τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου.

(ι) Οἱ ὅροι «ἐπιχειρήσις τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου» καὶ «Ἑλληνικὴ ἐπιχειρήσις» ὑποδηλοῦν βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν ἐπιχειρήσιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοικοῦ τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου καὶ βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν ἐπιχειρήσιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοικοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ ὅροι «ἐπιχειρήσις ἐνὸς τῶν ἐδαφῶν» καὶ «ἐπιχειρήσις τοῦ ἑτέρου ἐδάφους» ὑποδηλοῦν ἐπιχειρήσιν τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου ἢ Ἑλληνικὴν ἐπιχειρήσιν, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου.

(κ) Ὁ ὅρος «βιομηχανικὰ ἢ ἐμπορικὰ κέρδη» περιλαμβάνει κέρδη ἐκ μεταλλείων καὶ ἀγροκτημάτων καὶ ἐνοίκια ἢ δικαιώματα ἐν σχέσει με κινηματογραφικὰς ταινίας.

(λ) Διὰ τοῦ ὅρου «μόνιμος ἐγκατάστασις» ἐφ' ὅσον οὗτος χρησιμοποιεῖται δι' ἐπιχειρήσιν ἐνὸς τῶν ἐδαφῶν, νοεῖται τὸ Ἵποκατάστημα, ἔδρα, ἐργοστάσιον ἢ ἄλλος μόνιμος τόπος ἐργασίας καὶ τὸ ἀγρόκτημα, μεταλλεῖον, λατομεῖον ἢ ἄλλος τόπος φυσικῶν πόρων ὑποκειμένων εἰς ἐκμετάλλευσιν, οὐχὶ ὅμως ἡ ἀντιπροσωπεῖα ἐκτὸς ἂν ὁ ἀντιπρόσωπος ἔχῃ συνήθως γενικὴν ἐξουσιοδότησιν ὡς διαπραγματεύεται καὶ συνάπτῃ συμβάσεις διὰ λογαριασμῶν τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως ἢ διατηρῆ ἀπόθεμα ἐμπορευμάτων ἐκ τοῦ ὅποιου ἐκτελεῖ κανονικῶς παραγγελίας διὰ λογαριασμῶν τῆς.

Ἐν σχέσει με ταῦτα :

(I) Ἐπιχειρήσις ἐνὸς τῶν ἐδαφῶν δὲν θὰ θεωρῆται ὅτι ἔχει μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐν τῷ ἑτέρῳ ἔδαφει, ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι διεξάγει ἐμπορικὰ συναλλαγὰς εἰς τὸ ἕτερον ἔδαφος μέσω πραγματικοῦ (Bona Fide) μεσίτου ἢ γενικοῦ παραγγελιοδόχου ἐνεργούντων κατὰ τὴν συνήθη διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας των ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ταύτην.

(II) Τὸ γεγονός ὅτι ἐπιχειρήσις ἐνὸς τῶν ἐδαφῶν διατηρεῖ εἰς τὸ ἕτερον ἔδαφος μόνιμον τόπον ἐργασίας ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀγορὰν ἐμπορευμάτων, δὲν θὰ ἀποτελῆ ὁ ἐν λόγῳ τόπος ἐργασίας κᾶτὸς καθ' ἑαυτὸν μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς ἐπιχειρήσεως.

(III) Τὸ γεγονός ὅτι ἔταιρεία τις ἢ ὅποια ἔδρευε ἐντὸς ἐνὸς τῶν ἐδαφῶν ἔχει ὑπὸ τὸν ἐλεγχον αὐτῆς ἔταιρειαν ἢ ὅποια ἔδρευε ἐν τῷ ἑτέρῳ ἔδαφει ἢ ὅποια διεξάγει ἐμπόριον ἢ ἐργασίαν εἰς τὸ ἕτερον ἔδαφος (εἴτε διὰ μόνιμου ἐγκαταστάσεως ἢ ἄλλως) ἢ ἐλεγχόμενη ἔταιρεία δὲν θὰ θεωρῆται ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος τούτου ὡς ἀποτελοῦσα μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς μητρὸς ἐπιχειρήσεως.

(2) Εἰς ἂς περιπτώσεις ἢ παρούσα Σύμβασις προβλέπει ὅτι εἰσόδημα ἐκ πηγῆς εὐρισκομένης εἰς ἐν τῶν ἐδαφῶν θ' ἀπαλλάσσεται ἀπὸ φόρου ἐν τῷ ἔδαφει αὐτῷ ἐὰν (μετὰ ἢ ἀνευ ἄλλων ὅρων) τὸ εἰσόδημα τοῦτο ὑπὸκειται εἰς φόρον εἰς τὸ ἕτερον ἔδαφος καὶ δυνάμει τοῦ ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ ἔδαφει ἰσχύοντος νόμου τὸ ἐν λόγῳ εἰσόδημα ὑπόκειται εἰς φόρον ἀναλόγως τοῦ ἐκ τούτου ποσοῦ τὸ ὅποιον ἐμβάλλεται ἢ λαμβάνεται ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ ἔδαφει καὶ οὐχὶ ἀναλόγως τοῦ ὀλιγοῦ ποσοῦ τούτου, τότε ἡ δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως παρασχεθεῖσά ἐπιχειρήσιν ἀπαλλαγὴ ἐν τῷ πρώτῳ ἔδαφει, θὰ ἔχῃ μόνον ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ εἰσοδήματος τὸ ὅποιον ἐμβάλλεται ἢ λαμβάνεται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο ἔδαφος.

(3) Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως παρ' ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν οἰσθήποτε ὅρος μὴ ἄλλως καθοριζόμενος θὰ ἔχῃ ἐκτὸς ἐν τὸ κείμενον ἄλλως ὀρίζει, τὴν ἔννοιαν ἢ ὅποια δίδεται εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ὑπὸ τῶν ἰσχυόντων ἐν τῷ ἔδαφει τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Μέρους νόμων τῶν ἀναφερομένων εἰς τοὺς φόρους οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον III.

(1) Τὰ βιομηχανικὰ ἢ ἐμπορικὰ κέρδη ἐπιχειρήσεως τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου δὲν θὰ ὑπόκεινται εἰς τὸν Ἑλληνικὸν φόρον ἐκτὸς ἂν ἡ ἐπιχειρήσις διεξάγῃ ἐμπόριον ἢ ἐργασίαν ἐν Ἑλλάδι διὰ μόνιμου ἐν αὐτῇ ἐγκαταστάσεως. Ἄν διεξάγῃ ἐμπόριον ἢ ἐργασίαν ὡς προελέχθη δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος φόρος ἐπὶ τῶν κερδῶν τού-

των, αλλά μόνον διὰ τὸ μέρος αὐτῶν τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν μόνιμον αὐτὴν ἐγκατάστασιν.

(2) Τὰ βιομηχανικὰ ἢ ἐμπορικὰ κέρδη Ἑλληνικῆς ἐπιχειρήσεως δὲν θὰ ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἐκτὸς ἂν ἡ ἐπιχείρησις διεξάγῃ ἐμπόριον ἢ ἐργασίαν ἐν τῷ Ἡνωμένῳ Βασιλείῳ διὰ μόνιμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως. Ἄν διεξάγῃ ἐμπόριον ἢ ἐργασίαν ὡς προσέλεθῃ, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὑπὸ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου φόρος ἐπὶ τῶν κερδῶν τούτων ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τοῦ μέρους αὐτῶν τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν μόνιμον αὐτὴν ἐγκατάστασιν.

(3) Εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιχειρήσις τις ἐνὸς τῶν ἐδαφῶν διεξάγει ἐμπόριον ἢ ἐργασίαν ἐν τῷ ἑτέρῳ ἐδάφει, διὰ μόνιμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, θὰ θεωροῦνται ὡς κέρδη τῆς μόνιμου αὐτῆς ἐγκαταστάσεως τὰ βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ κέρδη ἕτινα προσδοκᾶται ὅτι θὰ προέκυπτον ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ ἐδάφει ἂν αὕτη ἦτο ἀνεξάρτητος ἐπιχείρησις διεξάγουσα τὰς ἰδίας ἢ παρομοίας ἐργασίας ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἢ παρομοίας συνθήκας καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαρτήσεως ἐκ τῆς κυρίας ἐπιχειρήσεως τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν.

(4) Εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιχειρήσις τις ἐνὸς τῶν ἐδαφῶν κτᾶται κέρδη δυνάμει συμβάσεων συναφθεισῶν ἐν τῷ ἐδάφει αὐτῷ ἐκ πωλήσεων ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀποθηκευμένων ἐν ἀποθήκῃ τοῦ ἑτέρου ἐδάφους διὰ τὴν εὐχέρειαν παραδόσεως καὶ οὐχὶ διὰ λόγους ἐπιδείξεως, τὰ κέρδη ταῦτα δὲν θὰ θεωρηθῶν ὅτι ἀνήκουν εἰς μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ ἐδάφει, παρὰ τὸ ὅτι αἱ προσφοραὶ ἀγορᾶς ἐλήφθησαν ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ ἐδάφει καὶ διεβιάσθησαν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν πρὸς ἀποδοχὴν.

(5) Οὐδὲν τμῆμα οἰωνδήποτε κερδῶν κτωμένων ὑπὸ ἐπιχειρήσεως ἐνὸς τῶν ἐδαφῶν θέλει θεωρηθῆ ὅτι ἀνήκει εἰς μόνιμον ἐγκατάστασιν εὐρισκομένην ἐν τῷ ἑτέρῳ ἐδάφει ἐπὶ τῷ λόγῳ μόνον ὅτι ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ἀπλῶς ἢ ὄρασεν ἐμπορεύματα ἢ ἀγαθὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ ἐδάφει.

Ἄρθρον ΙΓ.

Εἰς ἃς περιπτώσεις :

(α) ἐπιχειρήσις ἐνὸς τῶν ἐδαφῶν συμμετέχει ἀπ' εὐθείας ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, διαχειρίσιν ἢ τὰ κεφάλαια ἐπιχειρήσεώς τινος τοῦ ἑτέρου ἐδάφους.

(β) ἢ τὰ ἴδια πρόσωπα συμμετέχουν ἀπ' εὐθείας ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, διαχειρίσιν ἢ τὰ κεφάλαια ἐπιχειρήσεώς τινος τοῦ ἑτέρου ἐδάφους, καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων, τίθενται ἢ ἐπιβάλλονται ὅροι μεταξὺ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἢ οἰκονομικὰς τῶν σχέσεις διάφοροι ἐκείνων οἵτινες θὰ συνεφωνοῦντο μεταξὺ ἀνεξαρτήτων ἐπιχειρήσεων, τότε οἰωνδήποτε κέρδη ἕτινα ἤθελον προκύψῃ, ἂν δὲν ἐτίθεντο οἱ ὅροι οὗτοι, διὰ μίαν τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων καὶ τὰ ὁποῖα δὲν προέκυψαν λόγω τῶν ὄρων τούτων, θὰ δύναται νὰ συμπεριληφθῶν εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης καὶ νὰ φορολογηθῶν ἀναλόγως.

Ἄρθρον ΙΔ.

(1) Παρὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων ΙΙΙ καὶ ΙΓ κέρδη κτώμενα ὑπὸ κατοίκου τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων νηολογημένων εἰς λιμένα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἢ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν, θ' ἀπαλλάσσονται τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου.

(2) Παρὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων ΙΙΙ καὶ ΙΓ κέρδη κτώμενα ὑπὸ κατοίκου τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων νηολογημένων εἰς ἑλληνικὸν λιμένα, ἢ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν, θ' ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου.

Ἄρθρον ΙΕ.

(1) Τόκοι ἢ δικαιώματα κτώμενα ἐκ πηγῶν ἐντὸς ἐνὸς τῶν ἐδαφῶν ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἑτέρου ἐδάφους, ὅστις ὑπόκειται διὰ ταῦτα εἰς φόρον εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο ἐδάφος, καὶ ὁ ὁποῖος δὲν διεξάγει ἐμπόριον ἢ ἐργασίαν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδάφει διὰ μόνιμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, θὰ ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφος.

(2) Ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁ ὅρος «τόκοι» περιλαμβάνει τόκους ἐπὶ ὁμολογιῶν ἢ οἰωνδήποτε ἄλλου τύπου ὀφειλῆς, ἐξησφαλισμένης ἢ μὴ καὶ ὁ ὅρος «δικαιώματα» ἐννοεῖ οἰωνδήποτε δικαίωμα ἢ ἄλλο ποσὸν καταβαλλόμενον ὡς ἀντάλλαγμα διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ἢ διὰ τὸ δικαίωμα χρησιμοποίησεως, οἰασδήποτε πνευματικῆς ἰδιοκτησίας, εὐρεσιτεχνίας, σχεδίου, μυστικῆς βιομηχανικῆς μεθόδου καὶ τύπου, ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ σήματος, ἢ ἄλλης ἀναλόγου ἰδιοκτησίας, ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει οἰωνδήποτε δικαίωμα ἢ ποσὸν καταβληθὲν διὰ τὴν λειτουργίαν μεταλλείου, λατομείου ἢ οἰωνδήποτε ἄλλην ἐξόρυξιν φυσικῶν πόρων.

(3) Εἰς ἃς περιπτώσεις οἰωνδήποτε τόκοι ἢ δικαιώματα ὑπερβαίνουν ἐν δίκαιον καὶ λογικὸν ἀντάλλαγμα διὰ τὴν ὀφειλὴν ἢ τὰ δικαιώματα διὰ τὰ ὁποῖα καταβάλλονται, ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαλλαγὴ θὰ ἔχῃ μόνον ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου τῶν τόκων ἢ δικαιωμάτων τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει ἐν τοιοῦτον δίκαιον καὶ λογικὸν ἀντάλλαγμα.

(4) Οἰωνδήποτε ποσὸν κτώμενον ἐκ πηγῶν εὐρισκομένων ἐντὸς ἐνὸς τῶν ἐδαφῶν ἐκ τῆς πωλήσεως δικαιωμάτων εὐρεσιτεχνίας ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἑτέρου ἐδάφους, ὅστις δὲν διεξάγει ἐμπόριον ἢ ἐργασίαν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδάφει διὰ μόνιμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, θ' ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου ἐν τῷ πρώτῳ τούτῳ ἐδάφει.

Ἄρθρον VII

Κάτοικος ἐνὸς τῶν ἐδαφῶν ὅστις δὲν διεξάγει ἐμπόριον ἢ ἐργασίαν ἐν τῷ ἑτέρῳ ἐδάφει διὰ μόνιμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, θ' ἀπαλλάσσεται ἐν τῷ ἐδάφει αὐτῷ οἰωνδήποτε φόρου ἐπὶ ὠφελείας ἐκ τῆς πωλήσεως, μεταβιβάσεως, ἢ ἀνταλλαγῆς στοιχείων παγίου ἐνεργητικοῦ.

Ἄρθρον VIII

(1) Ἀμοιβαί, περιλαμβανομένων τῶν συντάξεων, καταβαλλόμεναι ὑφ' ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἢ ἐκ κεφαλαίων δημιουργηθέντων ὑπὸ τούτου εἰς οἰωνδήποτε ἄτομον δι' ὑπηρεσίας παρασχεθείσας εἰς τὸ Συμβαλλόμενον τοῦτο Μέρος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν Κυβερνητικῆς ὑπηρεσίας, θ' ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου εἰς τὸ ἐδάφος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, ἐκτὸς ἂν τὸ ἄτομον αὐτὸ εἶναι ὑπήκοος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους χωρὶς νὰ εἶναι ἐπίσης καὶ ὑπήκοος τοῦ πρώτου Συμβαλλομένου Μέρους.

(2) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ πληρωμῶν δι' ὑπηρεσίας παρασχεθείσας ἐν σχέσει μὲ οἰωνδήποτε ἐμπόριον ἢ ἐργασίαν διεξαγομένην παρ' ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν πρὸς τὸν σκοπὸν κερδους.

Ἄρθρον IX

(1) Ἄτομον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτοικος τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου θ' ἀπαλλάσσεται τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου ἐπὶ κερδῶν ἢ ἀμοιβῆς διὰ προσωπικὰς ὑπηρεσίας (περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν) παρασχεθείσας ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καθ' οἰωνδήποτε ἔτος βεβαιώσεως :

(α) ἂν εὐρίσκειται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος διὰ χρονικὸν διάστημα ἢ διαστήματα μὴ ὑπερβαίνοντα συνολικῶς τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ ἔτος αὐτό,

(β) ἂν αἱ ὑπηρεσίαι παρέχονται διὰ κάτοικον τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἢ διὰ λογαριασμὸν του, καὶ .

(γ) ἂν τὰ κέρδη ἢ ἡ ἀμοιβὴ ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου.

(2) Ἄτομον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτοικος τῆς Ἑλλάδος θ' ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἐπὶ κερδῶν ἢ ἀμοιβῆς διὰ προσωπικὰς ὑπηρεσίας (περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν) παρασχεθείσας ἐντὸς τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου καθ' οἰωνδήποτε ἔτος βεβαιώσεως :

(α) ἂν εὐρίσκειται ἐντὸς τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου διὰ χρονικὸν διάστημα ἢ διαστήματα μὴ ὑπερβαίνοντα συνολικῶς τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ ἔτος αὐτό, καὶ

(β) ἂν αἱ ὑπηρεσίαι παρέχονται διὰ κάτοικον τῆς Ἑλλάδος ἢ διὰ λογαριασμὸν του, καὶ

(γ) ἂν τὰ κέρδη ἢ ἡ ἀμοιβὴ ὑπόκεινται εἰς τὸν Ἑλληνικὸν φόρον.

(3) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ κερδῶν ἢ ἀμοιβῶν προσώπων λαμβανόντων μέρος

εις δημόσια θεάματα ως οι καλλιτέχναι του θεάτρου, κινηματογράφου ή ραδιοφωνικού σταθμού, οι μουσικοί και οι αθληταί.

Άρθρον X

(1) Οιαδήποτε σύνταξις (έκτός του είδους συντάξεως του αναφερομένου εν παραγράφω (1) του άρθρου VIII) και οιαδήποτε έτησια παροχή κτωμένη εκ πηγών εύρισκομένων εντός της Ελλάδος υπό προσώπου τού οποίου είναι κάτοικος του Ηνωμένου Βασιλείου και υπόκειται δι' αυτήν εις τόν φόρον του Ηνωμένου Βασιλείου, θ' απαλλάσσεται του Ελληνικού φόρου.

(2) Οιαδήποτε σύνταξις (έκτός του είδους συντάξεως του αναφερομένου εις την παράγραφον (1) του άρθρου VIII) και οιαδήποτε έτησια παροχή κτωμένη εκ πηγών εύρισκομένων εντός του Ηνωμένου Βασιλείου υπό προσώπου τού οποίου είναι κάτοικος της Ελλάδος και υπόκειται δια ταύτην εις τόν Ελληνικόν φόρον, θ' απαλλάσσεται του φόρου του Ηνωμένου Βασιλείου.

(3) Ο όρος «έτησια παροχή» υποδηλοῖ ώρισμένον ποσόν πληρωτέον καθ' ώρισμένα χρονικά διαστήματα, έφ' όρου ζωής ή δι' ώρισμένον ή καθοριστέον χρονικόν διάστημα, συνεπεία άναληφθείσης υποχρεώσεως περί πραγματοποίησεως τών καταβολών τούτων έναντι έπαρκούς και πλήρους χρηματικού άνταλλάγματος ή άνταλλάγματος δεκτικού άποτιμήσεως εις χρήμα.

Άρθρον XI

Καθηγητής ή διδάσκαλος έξ ενός τών έδαφών, όστις λαμβάνει άμοιβήν δια διδασκαλίαν, κατά την διάρκειαν προσωρινής παραμονής μη υπερβαινούσης τά δύο συνεχή έτη, εις Πανεπιστήμιον, Κολλέγιον, Σχολείον ή άλλο Εκπαιδευτικόν Ίδρυμα λειτουργούν εις τό άλλο έδαφος, θ' απαλλάσσεται του φόρου εις τό έτερον τούτο έδαφος δια την άμοιβήν ταύτην.

Άρθρον XII

Σπουδαστής ή μαθητευόμενος εις τέχνην ή έπάγγελμα έξ ενός τών έδαφών διαθέτων όλον του τόν χρόνον πρός εκπαίδευσιν ή μετεκπαίδευσιν εν τῷ έτέρῳ έδαφει θ' απαλλάσσεται του φόρου εις τό έτερον τούτο έδαφος επί καταβολών γενομένων εις αυτόν υπό προσώπων εύρισκομένων εις τό πρώτον έδαφος δια την συντήρησιν, εκπαίδευσιν ή μετεκπαίδευσιν του.

Άρθρον XIII

(1) Άτομα κατοικούντα εν Ελλάδι θα δικαιούνται τών ιδίων προσωπικών εκπτώσεων, άπαλλαγών και μειώσεων δια τούς σκοπούς του φόρου του Ηνωμένου Βασιλείου ως οι Βρετανοί υπήκοοι οι μη κατοικούντες εν τῷ Ηνωμένῳ Βασιλείῳ.

(2) Άτομα κατοικούντα εν τῷ Ηνωμένῳ Βασιλείῳ θα δικαιούνται τών ιδίων προσωπικών εκπτώσεων, άπαλλαγών και μειώσεων δια τούς σκοπούς του Ελληνικού φόρου ως οι Έλληνες πολῖται οι μη διαμένοντες εν Ελλάδι.

Άρθρον XIV

(1) Οι νόμοι τών Συμβαλλομένων Μερών θα έξακολουθήσουν διέποντες την φορολογίαν του εισοδήματος του προκύπτοντος εις έκάτερον τών έδαφών, έκτός εις άς περιπτώσεις προβλέπεται ρητώς τό αντίθετον εν τῇ παρούση Συμφωνία.

Εις άς περιπτώσεις τό εισόδημα υπόκειται εις φόρον εις άμφοτέρα τά έδάφη, θα διδεται άπαλλαγή από την διπλήν φορολογίαν συμφώνως πρός τας άκολουθούς παραγράφους του παρόντος άρθρου.

(2) υπό την επιφύλαξιν τών διατάξεων του νόμου του Ηνωμένου Βασιλείου περί εκπτώσεως εκ του φόρου του Ηνωμένου Βασιλείου του φόρου του καταβλητέου εις έδαφος έκτός του Ηνωμένου Βασιλείου, ό Ελληνικός φόρος ό καταβλητέος, είτε άπ' ευθείας είτε δι' εκπτώσεως δι' εισόδημα εκ πηγών εύρισκομένων εντός της Ελλάδος, θα εκπίπτεται εκ του φόρου του Ηνωμένου Βασιλείου του καταβλητέου δια τό εισόδημα τούτο.

(3) υπό την επιφύλαξιν τών διατάξεων του Ελληνικού Νόμου περί εκπτώσεως εκ του Ελληνικού φόρου του φόρου του καταβλητέου εις έδαφος έκτός της Ελλάδος, ό φόρος του Ηνωμένου Βασιλείου ό καταβλητέος, είτε άπ' ευθείας

είτε δι' εκπτώσεως, δι' εισόδημα εκ πηγών εύρισκομένων εντός του Ηνωμένου Βασιλείου, θα εκπίπτεται εκ του Ελληνικού φόρου του καταβλητέου δια τό εισόδημα τούτο. Εις άς περιπτώσεις τό εισόδημα τούτο είναι τακτικόν μέρος καταβαλλόμενον υπό Έταιρείας έδρευούσης εν τῷ Ηνωμένῳ Βασιλείῳ ή εκπτώσει θα λάβη υπ' όψιν επί πλέον του φόρου του Ηνωμένου Βασιλείου του προσήκοντος εις τό μέρος τόν φόρον του Ηνωμένου Βασιλείου τόν καταβλητέον υπό της Έταιρείας επί του άναλογούντος μέρος τών κερδών της και εις άς περιπτώσεις πρόκειται περί μερίσματος καταβαλλόμενου επί συμμετεχουσών μετοχών προτιμήσεως και αντιπροσωπεύοντος τόν τόν μέρος εις τό καθορισθέν ποσοστόν εις τό οποίον δικαιούνται αι μετοχαι όσον και μίαν πρόσθετον συμμετοχήν εις τά κέρδη ό ούτω καταβλητέος φόρος του Ηνωμένου Βασιλείου θα ληφθῆ όμοίως υπ' όψιν έφ' όσον τό μέρος ά υπερβαίνει τό καθορισθέν ποσοστόν. Υπό τόν όρον ότι τό ποσόν της εκπτώσεως δεν θα υπερβαίνη τό ποσόν του Ελληνικού φόρου του έπιβαλλόμενου δια τό εισόδημα τούτο.

4. Δια τούς σκοπούς του παρόντος Άρθρου, κέρδη ή άμοιβή δια προσωπικά υπηρεσίας (περιλαμβανομένων και τών επαγγελματικών) παρασχεθείσας εις έν τών έδαφών θα θεωρούνται ότι είναι εισόδημα εκ πηγών εντός του έδαφους εκείνου, και αι υπηρεσίαι άτόμου τινός του οποίου αι υπηρεσίαι παρέχονται έξ όλοκλήρου ή κυρίως επί πλοίων ή αεροπλάνων εκμεταλλευόμενων υπό κατοίκου ένός τών έδαφών θα θεωρούνται ότι παρεσχέθησαν εν τῷ έδαφει εκείνου.

Άρθρον XV

(1) Αι φορολογικαι άρχαι τών Συμβαλλομένων Μερών θα άνταλλάσσουν πληροφορίας (ας αύται διαθέτουσι δυνάμει τών φορολογικών των νόμων κατά την κανονικην διεξαγωγήν της Υπηρεσίας), αι όποίαι είναι άναγκαίαι δια την εκτέλεσιν τών διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως ή δια την πρόληψιν δόλου ή πρός έφαρμογήν νομοθετημάτων διατάξεων έναντίον καταστρατηγήσεων εν σχέσει πρός τούς φόρους ότινες αποτελούν άντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως. Οιαδήποτε ούτω άνταλλασσομένη πληροφορία θέλει θεωρηθῆ άπόρητος και δεν θέλει άποκαλυφθῆ εις οιαδήποτε άλλα πρόσωπα, πλην τών ενδιαφερομένων δια την βεβαίωσιν και είσπραξιν τών φόρων τών αποτελούντων άντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως. Ουδέμια άνταλλαγή πληροφοριών ως άνωθι θέλει λάβη χώραν δυναμένη να άποκαλύψη οίονδήποτε μυστικόν της έπιχειρήσεως και έμπορικόν, βιομηχανικόν, ή επαγγελματικόν μυστικόν ή έμπορικην μέθοδον.

(2) Ο όρος «φορολογικαι άρχαι» ως χρησιμοποιείται εν τῷ παρόντι άρθρω υποδηλοῖ, εις την περίπτωσιν του Ηνωμένου Βασιλείου, τούς Έπιτρόπους τών Έσωτερικών Έσόδων ή τόν έξουσιοδοτημένον αντιπρόσωπόν των. Εις την περίπτωσιν της Ελλάδος τόν Γενικόν Διευθυντήν της Φορολογίας ή τόν έξουσιοδοτημένον αντιπρόσωπόν του. Και εις την περίπτωσιν οίονδήποτε έδαφους εις τό οποίον επεκτείνεται ή παρούσα Σύμβασις δυνάμει του άρθρου XVII, ή άρχη ήτις είναι άρμοδια εις τό έδαφος εκείνο δια την διαχείρησιν τών φόρων επί τών οποίων έχει έφαρμογήν ή Σύμβασις.

Άρθρον XVI

(1) Οι υπήκοοι ένός τών Συμβαλλομένων Μερών δεν θα υπόκεινται εις τό έδαφος του έτέρου Συμβαλλομένου Μέρους εις οίανδήποτε φορολογίαν ή οίανδήποτε υποχρέωσιν έχουσιν σχέσιν με αυτήν, ή όποια είναι διάφορος, μεγαλύτερα ή βαρύτερα της φορολογίας, και τών συναφών πρός αυτήν υποχρεώσεων, εις την όποιαν υπόκεινται ή δύνανται να υπαχθοῦν οι υπήκοοι του έτέρου Συμβαλλομένου Μέρους.

(2) Αι έπιχειρήσεις ένός τών έδαφών, είτε διεξάγονται υπό εταιρείας, ομάδος προσώπων ή υπό άτόμων μεμονωμένως ή εν συνεταιρισμῳ δεν θα υπόκεινται εις τό έτερον έδαφος δια κέρδη ή κεφάλαια άνήκοντα εις τας μονίμους έγκαταστάσεις των εις τό έτερον αυτό έδαφος, εις οίανδήποτε φορολογίαν ήτις είναι διάφορος, μεγαλύτερα ή βαρύτερα της φορολογίας εις την όποιαν υπόκεινται ή δύνανται να υπαχθοῦν δια παρόμοια κέρδη ή κεφάλαια αι έπιχειρή-

σεις του άλλου αυτού έδαφους αί διεξαχόμεναι κατά παρεμ-
φερή τρόπον.

(3) Το εισόδημα, κέρδη και κεφάλαια επιχειρήσεως
των ενός των εδαφών, το κεφάλαιον της οποίας άνηκει όλι-
κώς ή μερικώς ή έλέγχεται άμέσως ή έμμέσως υπό κατοίκου
ή κατοίκου του άλλου εδαφους, δεν θέλει υπαχθῆ εις το
πρώτον έδαφος εις οιονδήποτε φορολογίαν ή τις είναι διά-
φορος μεγαλυτέρα ή βαρυτέρα της φορολογίας εις την οποίαν
υπόκεινται ή δύνανται να υπαχθούν άλλοι επιχειρήσεις του
πρώτου αυτού εδαφους διά παρόμοιον εισόδημα κέρδη και
κεφάλαια.

(4) Οτιδήποτε εν παραγράφω (1) ή εν παραγράφω
(2) του παρόντος άρθρου δεν θά έρμηνευθῆ ως υποχρεούν
το εν Συμβαλλόμενον Μέρος να παραχωρήσῃ εις πολίτας
του άλλου Συμβαλλομένου Μέρους οτινες δεν είναι κά-
τοικοι του πρώτου Συμβαλλομένου Μέρους τας ίδιαις προ-
σωπικὰς εκπτώσεις, απαλλαγὰς και μειώσεις διά φορολο-
γικούς σκοπούς αί οποῖαι παρέχονται εις τους ίδιους αυτού
πολίτας.

(5) Έν τῷ παρόντι άρθρω ο όρος «πολίται» υποδηλοῖ
(α) εν σχέσει με την Ελλάδα πάντα τὰ άτομα τὰ έχον-
τα την Ελληνικήν υπηκοότητα συμφώνως προς τον Έλ-
ληνικόν Νόμον και άπαντα τὰ νομικά πρόσωπα τὰ συστα-
θέντα δυνάμει του Ελληνικού Νόμου.

(β) εν σχέσει με το Ένωμένον Βασίλειον άπαντας τους
Βρεταννους υπηκόους ή πρόσωπα τυγχάνοντα της Βρεταν-
νικής προστασίας:

1. τὰ κατοικοῦντα εν τῷ Ένωμένῳ Βασίλειῳ εν άλλῳ
Βρεταννικῷ εδαφῷ εις το όποῖον επεκτείνεται ή παροῦσα
σύμβασις δυνάμει του Άρθρου XVII, ή

2. Έκοντα την ιδιότητά των ταύτην εκ των σχέσεων
των μετά του Ένωμένου Βασιλείου ή οιονδήποτε άλλου
Βρεταννικῷ εδαφῷ εις το όποῖον επεκτείνεται ή παροῦσα
Σύμβασις δυνάμει του Άρθρου XVII και άπαντα τὰ νομικά
πρόσωπα, εταιρείαι προσώπων, συνεταιρισμοί (ASSO-
CIATIONS) και άλλα νομικά πρόσωπα τὰ οποῖα άπου-
τοῦν την ιδιότητά των ταύτην εκ του νόμου όστις ισχύει
εις οιονδήποτε Βρεταννικόν εδαφος εις το όποῖον έχει εφαρ-
μογήν ή Σύμβασις.

(6) Έν τῷ παρόντι άρθρω ο όρος «φορολογία» υποδηλοῖ
φόρους παντός είδους και φύσεως εισπραττομένους διά
διά λογαριασμὸν οιασδήποτε αρχῆς.

Άρθρον XVII

(1) Η παροῦσα Σύμβασις δύναται να επεκτείνεται,
είτε εν τῇ ολότῃ της, είτε μετά τροποποιήσεων, εις οιον-
δήποτε εδαφος διά τὰς διεθνείς σχέσεις του οποίου είναι
υπεύθυνον το Ένωμένον Βασίλειον και το όποῖον εδαφος
επιβάλλει φόρους χαρακτῆρος ούσιωδῶς παρομοίου με
εκείνους, οτινες άποτελοῦν αντικείμενον της Συμβάσεως,
οιαδήποτε δε τοιαύτη επέκτασις θέλει ισχύσῃ από της ήμε-
ρομηνίας ταύτης και θά υπόκειται εις τοιαύτας τροποποιή-
σεις και όρους (συμπεριλαμβανομένων και των όρων τερ-
ματισμοῦ), οτινες ήθελον καθορισθῆ και συμφωνηθῆ με-
ταξύ των Συμβαλλομένων Μερῶν εις διακρινώσεις ανταλ-
 ανταλλαγῆσομένας προς τον σκοπόν τουτον.

(2) Ο τερματισμός της παρούσης Συμβάσεως ως προς
την Ελλάδα ή το Ένωμένον Βασίλειον δυνάμει του άρθρου
XXI, εκτός αν άλλως ήθελε ρητῶς συμφωνηθῆ υπό των
Συμβαλλομένων Μερῶν, θέλει τερματίσῃ την εφαρμογήν
της Συμβάσεως εις οιονδήποτε εδαφος εις το όποῖον αὐτή
έχει επεκταθῆ δυνάμει του παρόντος Άρθρου.

Άρθρον XVIII

Έκτός ως αναφέρεται, αί ακόλουθοι συμφωνίαι δεν θά
ισχύουν εν σχέσει με οιονδήποτε φόρον, δι' οιονδήποτε εδα-
φος εις το όποῖον έχει εφαρμογήν ή παροῦσα Σύμβασις,
δι' οιονδήποτε έτος ή χρονικόν διάστημα κατά το όποῖον ισχύει
ή Σύμβασις ως προς τον φόρον αυτόν, ήτοι :

(α) Η συμφωνία της 31ης Ιουλίου 1929 μεταξύ της
Κυβερνήσεως της Α. Μεγαλειότητος εν τῷ Ένωμένῳ Βα-
σιλείῳ και της Ελληνικής Κυβερνήσεως διά την άμοιβαίαν
απαλλαγῆν των κερδῶν της ναυτιλίας από τον φόρον εισο-
δήματος κ.λ.π.

(β) Η συμφωνία της 17ης Σεπτεμβρίου 1936 μεταξύ
της Κυβερνήσεως της Α. Μεγαλειότητος εν τῷ Ένωμένῳ
Βασίλειῳ και της Ελληνικής Κυβερνήσεως διά την άμοι-
βαίαν απαλλαγῆν από του φόρου εισοδήματος όρισμένων
κερδῶν ή όφελειῶν πραγματοποιούμενων μέσω αντιπροσω-
σωπείας.

(γ) Η συμφωνία ή γενομένη διά της Ανταλλαγῆς Δια-
κρινώσεων ήμερομηνίας 16ης Νοεμβρίου 1950, μεταξύ
της Κυβερνήσεως του Ένωμένου Βασιλείου και της Ελ-
ληνικής Κυβερνήσεως διά την άμοιβαίαν απαλλαγῆν κερδῶν
εξ άεροπορικῶν μεταφορῶν από τον φόρον εισοδήματος κλπ.
εκτός της παραγράφου β και καθ' ο μέρος ή Συμφωνία αὐτή
είναι άναγκαία διά την εφαρμογήν της παραγράφου ταύτης.

Άρθρον XIX

(1) Η παροῦσα Σύμβασις κυρωθήσεται και τὰ έγγραφα
κυρώσεως θέλουν ανταλλαγῆ εν Λονδίῳ ήσον το δυνατόν
ταχύτερον.

(2) Η παροῦσα Σύμβασις θά ισχύσῃ από της ανταλλαγῆς
των κυρώσεων.

Άρθρον XX

Άμα ως τεθῆ εν ισχύ ή παροῦσα Σύμβασις συμφώνως
προς το άρθρον XIX αί διατάξεις της Συμβάσεως θέλουν
ισχύσῃ :

(α) εν τῷ Ένωμένῳ Βασίλειῳ :

Ός προς τον φόρον εισοδήματος, δι' οιονδήποτε έτος
βεβαιώσεως άρχόμενον κατά ή μετά την θην Ἀπριλίου 1952.

Ός προς τον πρόσθετον φόρον, δι' οιονδήποτε έτος
βεβαιώσεως άρχόμενον κατά ή μετά την θην Ἀπριλίου
1951 και

Ός προς τον φόρον κερδῶν και τον φόρον υπερβαλλόν-
των κερδῶν διά τὰ ακόλουθα κέρδη.

(I) Κέρδη προκύπτοντα καθ' οιονδήποτε φορολογητέαν
χρῆσιν άρχομένην κατά ή μετά την 1ην Ἀπριλίου 1952.

(II) Κέρδη άνήκοντα εις τόσον μέρος οιασδήποτε φορο-
λογητέας χρήσεως, μερικῶς προγενεστέρας και μερικῶς με-
ταγενεστέρας της ήμερομηνίας ταύτης, ήσον είναι μεταγε-
νέστερον της ήμερομηνίας ταύτης.

(III) Τὰ μη ούτω προκύπτοντα ή άνήκοντα κέρδη εν
σχέσει με τὰ οποῖα ο φόρος εισοδήματος επιβάλλεται, ή θά
επεβάλλετο, αν δεν υφίστατο ή Σύμβασις, δι' οιονδήποτε
έτος βεβαιώσεως άρχόμενον κατά ή μετά την θην Ἀπριλίου
1952.

(β) Έν Ελλάδι :

Εις την περίπτωσιν εισοδήματος κτωμένου υπό Έ-
ταιρείας, ως προς τον φόρον εισοδήματος δι' οιονδήποτε
διαχειριστικόν έτος λήγον μετά την 1ην Μαρτίου 1951.

11. Εις τὰς άλλας περιπτώσεις, ως προς τον φόρον
ἐπὶ του εισοδήματος του φορολογητέου καθ' οιονδήποτε φο-
ρολογικόν έτος άρχόμενον κατά ή μετά την 1ην Ιουλίου
1952.

Άρθρον XXI.

Η παροῦσα Σύμβασις, θά εξακολουθήσῃ, ισχύουσα ἐπ'
άριστον, άλλ' εκάτερον των Συμβαλλομένων θά δύναται να
δώσῃ, κατά την ή πρό της 30ης Ιουλίου οιονδήποτε ήμερο-
λογιακού έτους μη προγενεστέρου του έτους 1956, εις το έ-
τερον Συμβαλλόμενον Μέρος διά της διπλωματικής, όδοῦ,
έγγραφον προειδοποίησιν τερματισμοῦ και εν τῇ περιπτώσει
ταύτη, ή Σύμβασις θέλει παύσῃ ισχύουσα.

(α) Έν τῷ Ένωμένῳ Βασίλειῳ :

Ός προς τον φόρον εισοδήματος δι' οιονδήποτε έτος βε-
βαιώσεως άρχόμενον κατά ή μετά την θην Ἀπριλίου του
ήμερολογιακού έτους του άμέσως επομένου εκείνου καθ' ο
έδότη ή προειδοποίησις.

Ός προς τον πρόσθετον φόρον, δι' οιονδήποτε έτος βε-
βαιώσεως άρχόμενον κατά ή μετά την θην Ἀπριλίου του
ήμερολογιακού έτους καθ' ο έδότη ή προειδοποίησις, και

Ός προς τον φόρον κερδῶν και τον φόρον υπερβαλλόντων
κερδῶν διά τὰ ακόλουθα κέρδη.

(I) Κέρδη προκύπτοντα καθ' οιονδήποτε φορολογητέαν
χρῆσιν άρχομένην κατά ή μετά την 1ην Ἀπριλίου του έ-
τους του άμέσως επομένου εκείνου καθ' ο έδότη ή προει-
δοποίησις.

(II) Κέρδη ανήκοντα εις τόσον μέρος οίασδήποτε φορολογητέας χρήσεως, μερικῶς προγενεστέρας καὶ μερικῶς μεταγενεστέρας τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ὅσον εἶναι μεταγενέστερον τῆς ἡμερομηνίας ταύτης.

(III) Τὰ μὴ οὕτω προκύπτοντα ἢ ανήκοντα κέρδη ἐν σχέσει μὲ τὰ ὑποῖα ἐπιβάλλεται φόρος εἰσοδήματος καθ' οἰονδήποτε ἔτος βεβαιώσεως ἀρχόμενον κατὰ ἢ μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

(β) Ἐν Ἑλλάδι:

(I) Εἰς τὴν περίπτωσιν εἰσοδήματος κτωμένου ὑπὸ ἐταιρείας ὡς πρὸς τὸν φόρον εἰσοδήματος δι' οἰονδήποτε διαχειριστικὸν ἔτος λήγον μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐδόθη ἢ προειδοποιήσῃς.

(II) Εἰς τὰς ἄλλας περιπτώσεις, ὡς πρὸς τὸν φόρον τοῦ εἰσοδήματος τοῦ φορολογητέου καθ' οἰονδήποτε φο-

ρολογικὸν ἔτος ἀρχόμενον κατὰ ἢ μετὰ τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἐκείνου καθ' ὃ ἐδόθη ἢ προειδοποιήσῃς.

Ἐφ' ᾧ οἱ κάτωθι ὑπογραφόμενοι δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεών των, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ ἔθεσαν εἰς αὐτὴν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 25ην ἡμέραν τοῦ Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ πεντηκτοῦ τρίτου ἔτους εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Ἑλλάδος

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ
Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης
Βρεταννίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

CHARLES PEAKE

CONVENTION

Between the government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Kingdom of Greece for the Avoidance of double Taxation and the Prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Kingdom of Greece.

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows :

Article I.

1. The taxes which are the subject of the present Convention are :

a) in Greece :

the income tax, including the schedular or analytical tax, and the complementary tax (hereinafter referred to as «Greek Tax»)

b) In the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland :

The income tax (including surtax) the profits tax and the excess profits levy (hereinafter referred to as «United Kingdom Tax»).

2. The present Convention shall also apply to any other taxes of a substantially similar character imposed in Greece or the United Kingdom subsequently to the date of signature of the Convention.

Article II.

1. In the present Convention, unless the context otherwise requires :

a) The term «United Kingdom» means Great Britain and Northern Ireland, excluding the Channel Islands and Isle of Man ;

b) The term «Greece» means the territories of the Kingdom of Greece ;

c) The term «one of the territories» and the «other territory» mean the United Kingdom or Greece as the context requires ;

d) The term «tax» means United Kingdom tax or Greek tax, as the context requires ;

e) The term «person» includes any body of persons, corporate or not corporate ;

f) The term «company» means any body corporate ;

g) The terms «resident of the United Kingdom» and «resident of Greece» mean respectively any person who is resident in the United Kingdom for the purposes of United Kingdom tax and not domiciled or resident in Greece for the purposes of Greek tax, and any per-

son who is domiciled or resident in Greece for the purposes of Greek tax and not resident in the United Kingdom for the purposes of United Kingdom tax ; and a company shall be regarded as resident in the United Kingdom if its business is managed and controlled in the United Kingdom and as resident in Greece if its business is managed and controlled in Greece ;

h) The terms «resident of one of the territories» and «resident of the other territory» mean a person who is a resident of the United Kingdom or a person who is a resident of Greece as the context requires ;

i) The terms «United Kingdom enterprise» and «Greek enterprise» mean respectively an industrial or commercial enterprise or undertaking carried on by a resident of the United Kingdom and an industrial or commercial enterprise or undertaking carried on by a resident of Greece, and the terms «enterprise of one of the territories» and «enterprise of the other territory» mean a United Kingdom enterprise or a Greek enterprise, as the context requires ;

j) The term «industrial or commercial profits» includes profits from mining and farming and rents or royalties in respect of cinematograph films ;

k) The term «permaent establishment», when used with respect to an enterprise of one of the territories, means a branch, (management), factory, or other fixed place of business, and a farm, mine, quarry or other place of natural resources subject to exploitation but does not include an agency unless the agent has, and habitually exercises, a general authority to negotiate and conclude contracts on behalf of such enterprise or has a stock of merchandise from which he regularly fills orders on its behalf.

In this connection-

i) An enterprise of one of the territories shall not be deemed to have a permanent establishment in the other territory merely because it carries on business dealings in that other territory through a bona fide broker or general commission agent acting in the ordinary course of his business as such ;

ii) The fact that an enterprise on one of the territories maintains in the other territory a fixed place of business exclusively for the purchase of goods or merchandise shall not of itself constitute that fixed place of business a permanent establishment of the enterprise ;

iii) The fact that a company which is a resident of one of the territories has a subsidiary company which is a resident of the other territory or which carried on a trade or business in that other territory (whether

through a permanent establishment or otherwise) shall not of itself constitute that subsidiary company a permanent establishment of its parent company.

2. Where the present Convention provides that income from a source in one of the territories shall be exempt from tax in that territory if (with or without other conditions) it is subject to tax in the other territory, and under the law in force in that other territory the said income is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other territory and not by reference to the full amount thereof then the exemption to be allowed under the convention in the first territory shall apply only to so much of the income as is remitted to or received in that other territory.

3. In the application of the provisions of the present Convention by either Contracting Party any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws in force in the territory of that Party relating to the taxes which are the subject of Convention.

Article III

1. The industrial or commercial profits of a United Kingdom enterprise shall not be subject to Greek tax unless the enterprise carries on a trade or business in Greece through a permanent establishment situated therein. If it carries on a trade or business as aforesaid, tax may be imposed on those profits by Greece, but only on so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. The industrial or commercial profits of a Greek enterprise shall not be subject to United Kingdom tax unless the enterprise carries on a trade or business in the United Kingdom through a permanent establishment situated therein. If it carries on a trade or business as aforesaid, tax may be imposed on those profits by the United Kingdom but only on so much of them as is attributable to that permanent establishment.

3. Where an enterprise of one of the territories carries on a trade or business in the other territory through a permanent establishment situated therein, there shall be attributed to that permanent establishment the industrial or commercial profits which it might be expected to derive in that other territory if it were an independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing at arm's length with the enterprise of which it is a permanent establishment.

4. Where an enterprise of one of the territories derives profits, under contracts concluded in that territory, from sales of goods or merchandise stocked in a warehouse in the other territory for convenience of delivery and not for purposes of display, these profits shall not be attributed to a permanent establishment of the enterprise in that other territory, notwithstanding that the offers of purchase have been obtained by an agent in that other territory and transmitted by him to the enterprise for acceptance.

5. No portion of any profits arising to an enterprise of one of the territories shall be attributed to a permanent establishment situated in the other territory by reason of the mere purchase of goods or merchandise within that other territory by the enterprise.

Article IV

Where

- a) an enterprise of one of the territories participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other territory,
- or
- b) the same persons participate directly or indire-

ctly in the management, control or capital of an enterprise of one of the territories and an enterprise of the other territory, and in either case, conditions are made or imposed between the two enterprises, in their commercial or financial relations, which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would but for those conditions have accrued to one of the enterprises but by reason of those conditions have not so accrued may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article V

1. Notwithstanding the provisions of article III and IV, profits which a resident of the United Kingdom derives from operating ships whose port of registry is in the United Kingdom, or from operating aircraft, shall be exempt from Greek tax.

2. Notwithstanding the provisions of Articles III and IV, profits which a resident of Greece derives from operating ships whose port of registry is in Greece, or from operating aircraft, shall be exempt from United Kingdom tax.

Article VI

1. Any interest or royalty derived from sources within one of the territories by a resident of the other territory, who is subject to tax in that other territory in respect thereof and does not carry on a trade or business in the first territory through a permanent establishment situated, therein, shall be exempt from tax in that first territory.

2. In this Article the term «interest» includes interest on a debenture or any other form of indebtedness, secured or unsecured; and the term «royalty» means any royalty or other amount paid as consideration for the use of, or for the privilege of using, any copyright, patent, design, secret process or formula, trade-mark or other like property but does not include any royalty or other amount paid in respect of the operation of a mine or quarry or of any other extraction of natural resources.

3. Where any interest or royalty exceeds a fair and reasonable consideration in respect of the indebtedness or rights for which it is paid, the exemption provided by this Article shall apply only to so much of the interest or royalty as represents such fair and reasonable consideration.

4. Any capital sum derived from sources within one of the territories from the sale of patent rights by a resident of the other territory, who does not carry on a trade or business in the first territory through a permanent establishment situated therein shall be exempt from tax in that first territory.

Article VII

A resident of one of the territories who does not carry on a trade or business in the other territory through a permanent establishment situated therein shall be exempt in that other territory from any tax on gains from the sale, transfer, or exchange of capital assets.

Article VIII

1. Remuneration, including pensions paid by, or out of funds created by, one Contracting party to any individual in respect of services rendered to that party in the discharge of governmental functions shall be exempt from tax in the territory of the other Contracting Party, unless the individual is a national of that other Party without being also a national of the first Party.

2. The provisions of this Article shall not apply to payments in respect of services rendered in connec-

xion with any trade or business carried on by either Contracting Party for purposes of profit.

Article IX

1. An individual who is a resident of the United Kingdom shall be exempt from Greek tax on profits or remuneration in respect of personal (including professional) services performed within Greece in any year of assessment if

a) He is present within Greece for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days during that year, and

b) the services are performed for or on behalf of a resident of the United Kingdom, and

c) the profits or remuneration are subject to United Kingdom tax.

2. An individual who is a resident of Greece shall be exempt from United Kingdom tax on profits or remuneration in respect of personal (including professional) services performed within the United Kingdom in any year of assessment, if

a) he is present within the United Kingdom for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days during that year, and

b) the services are performed for or on behalf of a resident of Greece, and

c) the profits or remuneration are subject to Greek tax.

3. The provisions of this Article shall not apply to the profits or remuneration of public entertainers such as theatre, motion picture or radio artists, musicians and athletes.

Article X

1. Any pension (other than a pension of the kind referred to in paragraph (1) of Article VIII) and any annuity, derived from sources within Greece by an individual who is a resident of the United Kingdom and subject to United Kingdom tax in respect thereof, shall be exempt from Greek tax.

2. Any pension (other than a pension of the kind referred to in paragraph (1) of Article VIII) and any annuity derived from sources within the United Kingdom by an individual who is a resident of Greece and subject to Greek tax in respect thereof, shall be exempt from United Kingdom tax.

3. The term «annuity» means a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article XI

A professor or teacher from one of the territories, who receives remuneration for teaching, during a period of temporary residence not exceeding two consecutive years, at a university, college, school or other educational institution in the other territory, shall be exempt from tax in that other territory in respect of that remuneration.

Article XII

A student or business apprentice from one of the territories, who is receiving full-time education or training in the other territory, shall be exempt from tax in that other territory on payments made to him by persons in the first territory for the purposes of his maintenance, education or training.

Article XIII

1. Individuals who are residents of Greece shall be entitled to the same personal allowances, reliefs and reductions for the purposes of United Kingdom

income tax as British subjects not resident in the United Kingdom.

2. Individuals who are residents of the United Kingdom shall be entitled to the same personal allowances and reliefs for the purposes of Greek nationals not resident in Greece.

Article XIV

1. The laws of the Contracting Parties shall continue to govern the taxation of income arising in either of the territories, except where express provision to the contrary is made in the present Convention. Where income is subject to tax in both territories, relief from double taxation shall be given in accordance with the following paragraphs of this Article.

2. Subject to the provisions of the law of the United Kingdom regarding the allowance as a credit against United Kingdom tax of tax payable in a territory outside the United Kingdom, Greek tax payable, whether directly or by deduction, in respect of income from sources within Greece shall be allowed as a credit against the United Kingdom tax payable in respect of that income.

3. Subject to the provisions of the law of Greece regarding the allowance as a credit against Greek tax of tax payable in a territory outside Greece, United Kingdom tax payable, whether directly or by deduction, in respect of income from sources in the United Kingdom shall be allowed as a credit against any Greek tax payable in respect of that income. Where such income is an ordinary dividend paid by a company resident in the United Kingdom, the credit shall take into account, in addition to the United Kingdom tax appropriate to the dividend, the United Kingdom tax payable by the Company on the corresponding part of its profits; and where it is a dividend paid on participating preference shares and representing both a dividend at the fixed rate to which the shares are entitled and an additional participation in profits the United Kingdom tax so payable shall likewise be taken into account in-so-far as the dividend exceeds that fixed rate.

Provided that the amount of the credit shall not exceed the amount of the Greek tax charged in respect of that income.

4. For the purposes of this Article, profits or remuneration for personal (including professional) services performed in one of the territories shall be deemed to be income from sources within that territory, and the services of an individual whose services are wholly or mainly performed in ships or aircraft operated by a resident of one of the territories shall be deemed to be performed in that territory.

Article XV

1. The taxation authorities of the Contracting Parties shall exchange such information (being information which is at their disposal under their respective taxation laws in the normal courses of administration) as is necessary for carrying out the provisions of the present Convention or for the prevention of fraud or for the administration of statutory provisions against legal avoidance in relation to the taxes which are the subject of the Convention. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any persons other than those concerned with the assessment and collection of the taxes which are the subject of the Convention. No information as aforesaid shall be exchanged which would disclose any trade, business, industrial or professional secret or trade process.

2. As used in this Article, the term «taxation autho-

«*citizens*» means, in the case of the United Kingdom, the Commissioners of Inland Revenue or their authorised representative; in the case of Greece, the Director-General of taxes or his authorised representative; and, in the case of any territory to which the present Convention is extended under Article XVII, the competent authority for the administration in such territory of the taxes to which the Convention applies.

Article XVI

1. The nationals of one Contracting Party shall not be subjected in the territory of the other Contracting Party to any taxation or any requirement connected therewith which is other, higher, or more burdensome than the taxation and connected requirements to which the nationals of the latter Party are or may be subjected.

2. The enterprises of one of the territories, whether carried on by a company, a body of persons or by individuals alone or in partnership, shall not be subjected in the other territory, in respect of profits or capital attributable to their permanent establishments in that other territory, to any taxation which is other, higher or more burdensome than the taxation to which the enterprises of that other territory similarly carried on are or may be subjected in respect of the like profits or capital.

3. The income, profits and capital of an enterprise of one of the territories, the capital of which is wholly or partly owned or controlled directly or indirectly, by a resident or residents of the other territory shall not be subjected in the first territory to any taxation which is other, higher or more burdensome than the taxation to which other enterprises of that first territory are or may be subjected in respect of the like income, profits and capital.

4. Nothing in paragraph (1) or paragraph (2) of this Article shall be construed as obliging one Contracting Party to grant to nationals of the other Contracting Party who are not resident in the territory of the former Party the same personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes as are granted to its own nationals.

5. In this Article the term «*nationals*» means
a) in relation to Greece, all individuals having Greek nationality in accordance with Greek law and all legal persons established under the laws of Greece;
b) in relation to the United Kingdom, all British subjects and British protected persons

i) residing in the United Kingdom or any British territory to which the present Convention is extended under Article XVII, or

ii) deriving their status as such from connexion with the United Kingdom or any British territory to which the present Convention is extended under Article XVII, and all legal persons, partnerships, associations and other entities deriving their status as such from the law in force in any British territory to which the Convention applies

6. In this Article the term «*taxation*» means taxes or every kind and description levied on behalf of any authority whatsoever.

Article XVII

1. The present Convention may be extended, either in its entirety or with modifications to any territory for whose international relations the United Kingdom is responsible and which imposes taxes substantially similar in character to those which are the subject of the Convention, and any such extension shall have effect from such date and subject to such modifications and conditions (including conditions as to termination) as may be specified and agreed between

the Contracting Parties in notes to be exchanged for this purpose.

2. The termination in respect of Greece or the United Kingdom of the present Convention under Article XXI shall, unless other-wise expressly agreed by the Contracting Parties, terminate the application of the Convention to any territory to which it has been extended under this Article.

Article XVIII

Except as indicated, the following agreements shall not have any effect in relation to any tax, in respect of any territory to which the present Convention applies, for any year or period for which the Convention has effect as respect that tax, that is to say:

a) The Agreement of 31st July, 1929, between His Majesty's Government in the United Kingdom and the Greek Government for the reciprocal exemption of shipping profits from income tax, etc..

b) The Agreement of 17th September 1936, between His Majesty's Government in the United Kingdom and the Government of Greece for the reciprocal exemption from income tax of certain profits or gains arising through an Agency.

c) The Agreement constituted by Exchange of Notes dated 16th November 1950, between the Government of the United Kingdom and the Government of the Kingdom of Greece for the reciprocal exemption of air transport profits from income tax, etc. except paragraph 6 and except so far as is required for the purpose of that paragraph.

Article XIX

1. The present Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at London as soon as possible.

2. The present Convention shall enter into force upon the exchange of ratifications.

Article XX

Upon the entry into force of the present Convention in accordance with Article XIX, the provisions shall have effect:

a) In the United Kingdom: as respects income tax for any year of assessment beginning on or after the 6th April, 1952; as respects surtax for any year of assessment beginning on or after the 6th April, 1951; and as respects profits tax and the excess profits levy in respect of the following profits

i) profits arising in any chargeable accounting period beginning on or after the 1st April, 1952;

ii) profits attributable to so much of any chargeable accounting period falling partly before and partly after that date as falls after that date:

iii) profits not so arising or attributable by reference to which income tax is, or but for the Convention would be, chargeable for any year of assessment beginning on or after the 6th April, 1952.

b) In Greece:

i) in the case of income arising to a company, as respects tax on income for any accounting year ending after 1st March, 1951;

ii) in other cases, as respect tax on income taxable for any fiscal year beginning on or after 1st July, 1952,

Article XXI

The present Convention shall continue in force indefinitely but either Contracting Party may, on or before the 30th June in any calendar year not earlier than the year, 1956, give to the other Contracting Party, through the diplomatic channel, written notice of termination and, in such event, the Convention shall cease to be effective.

a) In the United Kingdom as respects income tax for any year of assessment beginning on or after the 6th April in the calendar year next following that in which the notice is given; as respects surtax for any year or assessment beginning on or after the 6th April in the calendar year in which the notice is given; and as respects profits tax and the excess profits levy in respect of the following profits.

i) profits arising in any chargeable accounting period beginning on or after the 1st April in the calendar year next following that in which the notice is given;

ii) profits attributable to so much of any chargeable accounting period falling partly before and partly after that date as falls after that date;

iii) profits not so arising or attributable by reference to which income tax is chargeable for any year of assessment beginning on or after the 6th April in the next following calendar year;

b) In Greece:

i) in the case of income arising to a company, as

respects tax on income for any accounting year ending after 1st March in the calendar year in which the notice is given;

16. in other cases, as respects tax on income taxable for any fiscal year beginning on or after 1st July in the calendar year next following that in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised by their respective Governments, have signed the present Convention and have affixed thereto their seals.

Done in duplicate at Athens on the 25th day of June. One thousand nine hundred and fifty three, in the English and Greek languages, both texts being equally authoritative.

For the Government of the
United Kingdom of Great Britain
and Northern Ireland
Charles Peake

For the Government
of Greece
S. Stephanopoulos

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 2734. (2)

Περί κυρώσεως φορολογικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς «περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ ἀποτροπῆς τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν περιουσιῶν ἀποβιωσάντων προσώπων».

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1953 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἡ ὡς κάτωθι καὶ ἐν Ἀθήναις ὑπογραφεῖσα τῇ 20ῃ Φεβρουαρίου 1950 σύμβασις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς «περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ ἀποτροπῆς τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν περιουσιῶν ἀποβιωσάντων προσώπων» μετὰ τοῦ ὡς κάτωθι καὶ ἐν Ἀθήναις τὴν 18ην Ἰουλίου 1953 ὑπογραφέντος συμπληρωματικοῦ αὐτῆς πρωτοκόλλου, ὧν τὸ κεί-

μενον ἔπεται εἰς τὴν ἐλληνικὴν καὶ τὴν ἀγγλικὴν ἀμοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς συμβάσεως ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν σχετικῶν κυρωτικῶν ἐγγράφων.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Οἰκιστικῶνος 31 Ὀκτωβρίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ, ΠΑΤΣ. ΛΥΚΟΤΡΕΖΟΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Α. ΔΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΙΟΤΑΝΗΣ, Σ. ΓΥΤΑΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΤΤΑΣΙΑΣ, Α. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1953

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ του Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς διὰ τὴν ἀποφυγὴν διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀποτροπὴν φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν περιουσιῶν ἀποβιώσαντων προσώπων.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐπιθυμοῦσαι νὰ συνάψουν Σύμβασιν ἀποσκοποῦσαν τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀποτροπὴν τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν περιουσιῶν ἀποβιώσαντων προσώπων, διώρισαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὡς πληρεξούσιους τῶν:

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, τὴν Α. Ε. τὸν κ. Παναγιώτην Πιπινέλην ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργῶν καὶ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τὴν Α. Ε. τὸν κ. Henry F. Gray, Πρεσβευτὴν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐν Ἑλλάδι, οἱ ὅποιοι, ἐπιδείξαντες τὰ σχετικὰ πληρεξούσιά των, εὐρεθέντα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συνεφώνησαν ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον I.

(1) Οἱ φόροι οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶναι:

α) Διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ὁ Ὁμοσπονδιακὸς φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, καὶ

β) Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ὁ φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν.

(2) Ἡ παρούσα Σύμβασις συνάπτεται μὲ βάσιν τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς τῆς. Ἐπομένως, ἂν οἱ νόμοι οὗτοι ἤθελον τροποποιηθῆ ἀισθητῶς, αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν δύο Κρατῶν θὰ συνεννοοῦνται μεταξὺ των πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως προσαρμόσουν τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὰς τοιαύτας μεταβολάς.

Ἄρθρον II.

(1) Ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει:

α) Ὁ ὅρος «Ἠνωμένα Πολιτεία» ὑποδηλοῖ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, περιλαμβάνει τὰς Πολιτείας, τὰ ἐδάφη τῆς Ἀλάσκας καὶ Χαβάϊ καὶ τὸ Διαμέρισμα τῆς Κολομβίας.

β) Ὁ ὅρος «Ἑλλάς» ὑποδηλοῖ τὰ ἐδάφη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

γ) Ὁ ὅρος «φόρος» ὑποδηλοῖ τὸν Ἑλληνικὸν φόρον ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, ἢ τὸν Ὁμοσπονδιακὸν φόρον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, ὡς ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου ἀπαιτεῖ.

δ) Ὁ ὅρος «ἀρμόδιαι ἀρχαὶ» ὑποδηλοῖ, εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τὸν Ἐπίτροπον Ἐσωτερικῶν Ἐσόδων ἢ τὸν δεόντως ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπὸν του. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἑλλάδος, τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Ἀμέσων Φόρων ἢ τὸν δεόντως ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπὸν του.

(2) Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως παρ' ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, οἰοσδήποτε ὅρος ὁ ὅποιος δὲν καθορίζεται ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει θὰ ἔχη, ἐκτὸς ἂν ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου ἄλλως ἀπαιτεῖ, τὴν ἔννοιαν ἢ ὅποια δίδεται εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τῶν ἀφορώντων τοὺς φόρους οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον III.

(1) Ἀκίνητος ἰδιοκτησία κειμένη ἐν Ἑλλάδι δὲν θὰ ὑπόκειται εἰς τοὺς φόρους τοὺς ἐπιβαλλομένους ὑπὸ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

(2) Ἀκίνητος ἰδιοκτησία κειμένη ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείας δὲν θὰ ὑπόκειται εἰς τοὺς φόρους τοὺς ἐπιβαλλομένους ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

(3) Τὸ ζήτημα κατὰ πόσον δικαιώματα σχετικὰ μὲ ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἢ τοιαῦτα ἐξασφαλισθέντα δι' ἀκινήτου ἰδιοκτησίας θέλουσι θεωρηθῆ ὡς ἀκίνητος ἰδιοκτησία διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, θέλει καθο-

ρισθῆ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ ἐπιβάλλοντος τοὺς φόρους Συμβαλλομένου Κράτους.

Ἄρθρον IV.

(1) Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως τὸ ζήτημα ἂν ὁ ἀποβιώσας κατώκει ἐν τῷ ἐδάφει ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του θέλει καθορισθῆ συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τούτῳ ἰσχύοντας νόμους.

(2) Προκειμένου περὶ προσώπου κατοικοῦντος, ἐν τῷ ἐδάφει ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὁ τόπος ἐνθα κεῖται οἰοσδήποτε τῶν ἀκολουθῶν ἰδιοκτησιῶν ἢ δικαιωμάτων ἐπὶ ἰδιοκτησίας θέλει καθορισθῆ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ VI προβλεπομένην ἔκπτωσιν, ἀποκλειστικῶς συμφώνως πρὸς τοὺς ἀκολουθοῦντας κανόνας:

α) Στοιχεῖα ἐνσωμάτου κινήτης περιουσίας ἐκτὸς τῶν κατωτέρω καθοριζομένων, ὡς καὶ τὰ τραπεζογραμμάτια καὶ πᾶν ἕτερον εἶδος χρημάτων, ἀποτελοῦν νόμιμον μέσον πληρωμῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως ὡς καὶ ἐπιταγαὶ εἰς τὸν κομιστήν, θέλουσι θεωρηθῆ ὡς κείμενα ὅπου φυσικῶς κεῖνται κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀποβιώσαντος.

β) Πλοῖα καὶ ἀεροσκάφη θὰ θεωροῦνται ὡς κείμενα ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καταχωρίσεως ἢ νηολογήσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἀεροσκάφους.

γ) Ὁ «ἀέρας» ἐμπορικῶν οἴκου ἢ ὁ «ἀέρας» ὁ συναφῆς μὲ τὴν ἀσκήσιν ἐνὸς τῶν ἐλευθερίων ἐταγγελμάτων θέλει θεωρηθῆ ὡς κείμενος ἐκεῖ ὅπου διεξάγεται ἢ ἐμπορικῆ ἐπιχειρήσεως ἢ ἐξασκεῖται τὸ ἐπάγγελμα.

δ) Διπλώματα εὐρεσιτεχνίας, ἐμπορικὰ σήματα καὶ σχέδια θέλουσι θεωρηθῆ ὡς κείμενα ἐν τῷ τόπῳ ἐν τῷ ὁποίῳ ἔχουν καταχωρηθῆ.

ε) Δικαιώματα πνευματικῆς ἰδιοκτησίας ὡς καὶ δικαιώματα ἢ ἀδειαι πρὸς χρησιμοποίησιν ὑλικῶν ἀποτελούντος τὸ ἀντικείμενον οἰοσδήποτε συγγραφικῶν δικαιώματος, διπλώματος εὐρεσιτεχνίας, ἐμπορικῶν σήματος ἢ σχεδίου θέλουσι θεωρηθῆ ὡς κείμενα ἐν τῷ τόπῳ ἐν τῷ ὁποίῳ δύνανται νὰ ἀσκηθῶσιν τὰ ἐξ αὐτῶν προκύπτοντα δικαιώματα.

ζ) Μετοχαὶ Ἐταιρείας (περιλαμβανομένων τῶν μετοχῶν αἰτίας κρατοῦνται πρὸς ὄφελος τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπὸ προσώπου ὀρισθέντος ὑπ' αὐτοῦ) θέλουσι θεωρηθῆ ὡς κείμενα ἐν τῷ τόπῳ δυνάμει τῶν νόμων τοῦ ὁποίου ἡ Ἐταιρεία αὕτη ἰδρύθη ἢ ὀργανώθη.

η) Αἱ συναλλαγματικαὶ θεωροῦνται ὡς κείμενα ἐν τῷ τόπῳ διαμονῆς τοῦ ἀποδέκτου, τὰ δὲ διαπραγματεύσιμα γραμμάτια ἐν τῷ τόπῳ διαμονῆς τοῦ ἐκδότου καὶ αἱ ἐπιταγαὶ αἱ πληρωτέαι εἰς καθωρισμένον πρόσωπον, ἐν τῷ τόπῳ διαμονῆς τοῦ προσώπου τούτου.

θ) Ἀπαιτήσεις ἐξησφαλισμένα δι' ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων ἢ πλοίων θεωροῦνται κείμενα ὅπου, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, θεωρεῖται ὅτι κεῖται τὸ ἀκίνητον ἢ τὸ πλοῖον.

ι) Ὁμολογίαι, καταθέσεις παρὰ Τραπεζαῖς καὶ ἀπικιτήσεις οἰοσδήποτε ἄλλης φύσεως, ἐξησφαλισμένα ἢ μὴ καὶ πᾶν ἕτερον περιουσιακὸν στοιχεῖον μὴ ἄλλως ἀναφερόμενον ἀνωτέρω, θέλουσι θεωρηθῆ ὡς κείμενα ἐν τῷ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ ἀποβιώσας εἶχε τὴν κατοικίαν του κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του.

Ἄρθρον V.

Τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος τὸ ἐπιβάλλον τὴν φορολογίαν, προκειμένου περὶ ἀποβιώσαντος ὅστις κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του δὲν ἦτο πολίτης ἢ ὑπήκοος τοῦ τοιούτου Συμβαλλομένου Κράτους καὶ δὲν εἶχε τὴν κατοικίαν του ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλ' ἦτο πολίτης ἢ ὑπήκοος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ κατώκει ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ τοιούτου ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους:

α) Ὅτι παραχωρῆ πᾶσαν ἐλάττωσιν, ἀπαλλαγὴν, μείωσιν ἢ ἔκπτωσιν (ἐκτὸς τῆς συζυγικῆς ἐκπτώσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ Νόμου Ἐσόδων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τοῦ 1948) ἥτις θὰ ἦτο ἐφαρμοστέα βάσει τῶν νόμων αὐτοῦ εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ ἀποβιώσας κατώκει ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ Κράτους τούτου, εἰς ποσὸν μὴ κατώτερον τῆς ἀναλογίας τὴν ὁποίαν ἡ ἀξία τῆς ἰδιοκτησίας, ἥτις κεῖται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον IV εἰς τὸ τοιοῦτον Κράτος καὶ ὑπόκειτα

εις τὸν φόρον τοῦ Κράτους τούτου, ἔχει πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἰδιοκτησίας ἧτις θὰ ὑπέκειτο εἰς τὸν φόρον τοῦ τοιούτου Κράτους ἂν ὁ ἀποβιώσας κατώκει ἐν τῷ ἐδάφει τούτῳ καὶ β) δὲν θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ἢ τοῦ ποσοστού τοῦ φόρου (ἐκτὸς καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸν σκοπὸν τοῦ ἐδαφίου (α) τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καὶ τὸν σκοπὸν οἰωνδῆποτε ἄλλων ἀναλόγων ἐκπτώσεων ἄλλως προβλεπομένων) περιουσιακὰ στοιχεῖα κείμενα συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον IV ἐκτὸς τοῦ ἐδαφίου του.

Ἄρθρον VI.

(1) Τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος τὸ ἐπιβάλον φόρον εἰς τὴν περίπτωσιν ἀποβιώσαντος προσώπου, τὸ ὅποιον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του κατώκει ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἢ ἦτο πολίτης ἢ ὑπῆκοος τούτου, θὰ χορηγῇ ἐκ τοῦ φόρου του ἐκπτώσιν διὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα κείμενα ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ἐτέρου τούτου Συμβαλλομένου Κράτους καὶ περιληφθέντα διὰ φορολογικούς σκοποὺς ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς ἐκπτώσεως δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὸ τμήμα τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος ὑπὸ τοῦ πρώτου Κράτους τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὰ περιουσιακὰ ταῦτα στοιχεῖα. Δὲν θέλει χορηγηθῆ ἑκπτώσις δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα κείμενα ἢ θεωρούμενα ὡς κείμενα εἰς ἀμφοτέρα τὰ συμβαλλόμενα Κράτη.

(2) Ἄν ὁ ἀποβιώσας θεωρῆται ὑπ' ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὅτι κατώκει ἐν τῷ ἰδικῷ του ἐδάφει κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του, ἕκαστον Κράτος θέλει χορηγήσῃ ἐκπτώσιν ἔναντι τοῦ φόρου του διὰ τὸ μέρος τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος ὑπὸ τοῦ ἐτέρου Κράτους διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα περιληφθέντα διὰ φορολογικούς σκοποὺς ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν καὶ κείμενα ἢ θεωρούμενα ὡς κείμενα ἐκτὸς ἀμφοτέρων τῶν ἐδαφῶν. Ἡ ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου ἐπιτρεπομένη ἐκπτώσις θὰ εἶναι ἴση πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος διὰ τὰ τοιαῦτα περιουσιακὰ στοιχεῖα ὑπὸ τοῦ ἐπιβάλλοντος τὸν μικρότερον φόρον Κράτους, καὶ θέλει διαμοιρασθῆ μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβληθέντος ὑπ' ἐκάστου τῶν δύο Συμβαλλομένων Κρατῶν διὰ τὰ τοιαῦτα περιουσιακὰ στοιχεῖα.

(3) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν τὸ ἀναλογεῖν εἰς οἰωνδῆποτε καθωρισμένον περιουσιακὸν στοιχεῖον θὰ καθορίζεται ἀφ' ὅπου ληφθῆ ὑπ' ὄψει πᾶσα ἐπ' αὐτοῦ ἐφαρμοζομένη ἐλάττωσις, ἐκπτώσις, ἀπαλλαγὴ, μείωσις ἢ ἀξίωσις ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου αὐτοῦ, (ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐπιτρεπομένων ἐκπτώσεων).

Ἄρθρον VII.

(1) Οἰαδήποτε ἀπαίτησις δι' ἐκπτώσιν ἢ ἐπιστροφὴν φόρου στηριζομένη ἐπὶ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως δέον ὅπως ὑποβληθῆ ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήξεως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ὅπως ὑποβληθῆ ἢ δήλωσις δυνάμει τοῦ ἐφαρμοζομένου Νόμου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

(2) Οἰαδήποτε τοιαύτη ἐπιστροφή θὰ γίνεσθαι ἀνευ καταβολῆς τόκων ἐπὶ τοῦ οὕτω ἐπιστρεφομένου ποσοῦ.

Ἄρθρον VIII.

Αἱ ἀρμόδια ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θέλου ἀνταλλάσσει τὰς πληροφορίες (ὡς αὐταὶ διαθέτουσι) αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ διὰ τὴν πρόληψιν δόλου ἢ πρὸς ἐφαρμογὴν νομοθετημένων διατάξεων ἔναντιόν καταστρατηγήσεων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους οἵτινες αποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως. Οἰαδήποτε οὕτω ἀνταλλασσομένη πληροφορία θέλει θεωρηθῆ ἀπόρρητος καὶ δὲν θέλει ἀποκαλυφθῆ εἰς οἰωνδῆποτε πρόσωπον πλὴν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν φόρων, τῶν αποτελούμενων τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως. Οὐδεμία ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν θέλει λάβει χώραν δυνάμει ἢ ἀποκαλύψῃ τεχνικὸν ἀπόρρητον, ἢ μέθοδον σχετικὴν μετὰ τὸ ἐμπόριον, βιομηχανίαν, ἐργασίαν ἢ ἐπάγγελμα.

Ἄρθρον IX.

(1) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ

VIII δύνανται νὰ ἐρμηνευθοῦν ὡς ἐπιβάλλουσαι ἐπὶ ἑκατέρω τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν τὴν ὑποχρέωσιν:

α) πρὸς ἐφαρμογὴν διοικητικῶν μέτρων μὴ συμφώνων πρὸς τοὺς κανονισμοὺς καὶ συνθηθείας ἑκατέρω τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἢ

β) πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν ὧν ἡ λήψις εἶναι ἀνεφικτος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἰδίας αὐτοῦ νομοθεσίας ἢ τῆς τοιαύτης τοῦ ὑποβάλλοντος τὴν αἴτησιν Κράτους.

(2) Τὸ Κράτος πρὸς ὃ ἀπευθύνεται αἰτήσις διὰ τὴν παροχὴν πληροφοριῶν ἢ βοήθειας θέλει συμμορφωθῆ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον πρὸς τὴν ἀπευθυνομένην πρὸς τοῦτο παράκλησιν. Ἐν τούτοις τὸ Κράτος τοῦτο δύνανται ν' ἀνυθῆ νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὴν παράκλησιν διὰ λόγους δημοσίας πολιτικῆς ἢ ἂν ἡ συμμόρφωσις θὰ συνεπήγετο ἀποκάλυψιν τεχνικοῦ μυστικοῦ ἢ μεθόδου σχετικῆς μετὰ τὸ ἐμπόριον, βιομηχανίαν, ἐργασίαν ἢ ἐπάγγελμα.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ πληροφρηθῆσῃ περὶ τούτου ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον τὸ ὑποβάλλον τὴν αἴτησιν Κράτους.

Ἄρθρον X.

(1) Αἱ ἀρχαὶ ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ δύνανται συμφώνως πρὸς τὰ ἰσχύοντα εἰς τὸ ἐν λόγω Κράτος νὰ θεσπίσουν τοὺς ἀναγκαίους κανονισμοὺς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

(2) Ὅσον ἀφορᾷ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως τὰς σχετιζομένας μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν πληροφοριῶν καὶ παροχὴν ἀμοιβαίας βοήθειας διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη θὰ δύνανται συμφώνως πρὸς τὰς συνθηθείας ἐκάστου τούτων νὰ θεσπίσουν κανόνας ἀφορώντας ζητήματα διαδικασίας, τὴν μετατροπὴν νομισμάτων, τὴν διάθεσιν εἰσπραχθέντων ποσῶν, τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐλαχίστων ποσῶν ἐν σχέσει μετὰ τὴν εἰσπραξίν καὶ πᾶν συναφὲς ζήτημα.

Ἄρθρον XI.

Ὅπου ἡ ἐνέργεια τῶν φορολογικῶν ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἶχε ἢ θὰ ἔχη ὡς συνέπειαν τὴν διπλὴν φορολογίαν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὁ φορολογούμενος θὰ δικαιούται νὰ ὑποβάλῃ ἀπαίτησιν εἰς τὸ Κράτος οὗτινος τυγχάνει πολίτης ἢ ὑπῆκοος ἢ ἂν δὲν εἶναι πολίτης ἢ ὑπῆκοος ἐνός ἐκ τῶν δύο Συμβαλλομένων Κρατῶν, εἰς τὸ Κράτος ἐνθα διαμένει, ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος εἶναι Ἐταιρεία, εἰς τὸ Κράτος ἐν τῷ ὁποίῳ ἰδρύθη ἢ ὀργανώθη. Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις γίνῃ ἀποδεκτή, ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ τοῦ τοιούτου Κράτους ὀφείλει νὰ συνεννοηθῆ μετὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἐτέρου Κράτους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δικαίας ἀποφυγῆς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος διπλῆς φορολογίας.

Ἄρθρον XII.

(1) Ἡ παρούσα Σύμβασις κυρωθήσεται καὶ τὰ ἐγγράφα κυρώσεως θέλου ἀνταλλαγῆ ἐν Ἀθήναις ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

(2) Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν κυρωτικῶν ἐγγράφων καὶ θὰ ἔχη ἐφαρμογὴν ἀποκλειστικῶς ἐπὶ περιουσιῶν ἢ κληρονομιῶν εἰς τὴν περίπτωσιν προσώπων τὰ ὁποῖα θὰ ἀποβιώσων κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ἢ μετὰ ταύτην. Θὰ ἐξακολουθήσῃ ἰσχύουσα διὰ χρονικὴν περιόδον πέντε ἐτῶν, ἀρρομένη ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης καὶ ἐπ' ἀόριστον, μετὰ τὴν λήξιν τῆς περιόδου ταύτης, ἀλλὰ θὰ δύναται νὰ περματισθῆ παρ' ἑκατέρω τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν κατὰ τὸ τέλος τῆς πενταετοῦς περιόδου ἢ κατ' οἰωνδῆποτε χρόνον μετὰ ταύτην, ὑπὸ τὸν ἕρον ὅπως δοθῆ τοῖς ἐλαχίστον ἑξ μηνῶν προειδοποίησις περὶ τούτου, τοῦ περματισμοῦ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου τῆς ἐκπνοῆς τῆς ἐξαμήνου περιόδου.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ἑνὸν ἑξ ἴσου κείμενικῶν, σήμερον τὴν 20ὴν ἡμέραν τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τοῦ 1950.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς

Ἀμερικῆς

HENRY F. GRADY

CONVENTION

between the Kingdom of Greece and the United States of America for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on the estates of deceased persons.

The Government of the Kingdom of Greece and the Government of the United States of America, desiring to conclude a convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on the estates of deceased persons, have appointed for that purpose as their respective Plenipotentiaries :

The Government of the Kingdom of Greece : His Excellency Panayotis Pipinells, Minister of Foreign Affairs, and the Government of the United States of America : the Honorable Henry F. Grady, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the United States of America to Greece, who having exhibited their respective full powers, found in good and due form, have agreed as follows :

Article I.

1. The taxes which are the subject of the present Convention are :

a) In the case of the United States of America : the Federal estate tax, and

b) In the case of Greece : the tax on inheritances.

2. The present Convention is concluded with reference to United States and Greek law in force on the day of its signature. Accordingly, if these laws are appreciably modified, the competent authorities of the two States will consult together for the purpose of adapting the provisions of the present Convention to such changes.

Article II.

1. In the present Convention :

a) The term «United States» means the United States of America, and for the application of this Convention, includes the States, the Territories of Alaska and Hawaii, and the District of Columbia.

b) The term «Greece» means the territories of the Kingdom of Greece.

c) The term «Tax» means the Greek tax on inheritances or the Federal estate tax of the United States, as the context requires.

d) The term «competent authorities» means, in the case of the United States, the Commissioner of Internal Revenue or his duly authorized representative, and, in the case of Greece, the General Director of Direct Taxes or his duly authorized representative.

2. In the application of the provisions of the present Convention by either of the Contracting States, any term which is not defined in the present Convention shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which that term has under the laws of such Contracting State relating to the taxes which are the subject of the present Convention.

Article III.

1. Immovable property situated in Greece shall be exempt from the application of the taxes imposed by the United States.

2. Immovable property situated in the United States shall be exempt from the application of the taxes imposed by Greece.

3. The question whether rights relating to or secured by immovable property are to be considered as immovable property for the purposes of the present Convention shall be determined in accordance with the laws of the Contracting State imposing the tax.

Article IV.

1. For the purposes of the present Convention, the question whether a decedent was domiciled in the territory of the Contracting States at the time of his death shall be determined in conformity with the laws in force in that territory.

2. In the case of a person domiciled in the territory of one of the Contracting States, the situs of any of the following property or property rights shall, for the purpose of the imposition of the tax and for the purpose of the credit provided for in Article VI, be determined exclusively in accordance with the following rules :

a) Corporeal movable property, except as hereinafter prescribed, as well as bank notes, any other kind of money which is legal tender at the place of issuance, and bearer checks, shall be deemed to be situated where it is physically located at the time of the decedent's death.

b) Ships and aircraft shall be deemed to be situated at the place of documentation or registration of the ship or aircraft.

c) The goodwill of a business firm or the goodwill attached to the practice of one of the liberal professions shall be deemed to be situated where the business is carried on or the profession is practiced.

d) Patents, trademarks and designs shall be deemed to be situated at the place where they are registered.

e) Copyrights and rights or licenses to use any copyrighted material, patent, trademark or design shall be deemed to be situated at the place where the rights arising therefrom are exercisable.

f) Shares in a corporation (including shares held by a nominee for the benefit of the decedent) shall be deemed to be situated at the place under the laws of which such corporation was created or organized.

g) Bills of exchange shall be deemed to be situated at the place of the drawee's residence, negotiable promissory notes at the place of residence of the maker, and checks payable to a designated payee at the place of such payee's residence.

h) Claims secured by a mortgage on immovable property or on ships shall be deemed to be situated at the place where, in accordance with the provisions of the present Convention, the immovable property or the ship is deemed to be situated.

i) Bonds, bank deposits, and claims of any other nature, secured or unsecured, and other property not otherwise mentioned herein before, shall be deemed to be situated in the State in which the deceased person was domiciled at the time of his death.

Article V.

The Contracting State which imposes tax, in the case of a decedent who, at the time of his death, was not a citizen or subject of such Contracting State and was not domiciled in its territory, but was a citizen or subject of the other contracting State or was domiciled in the territory of such other Contracting State :

a) Shall allow every abatement, exemption, deduction, or credit (except the marital deduction provided by the United States Revenue Act of 1948), which would be applicable under its law if the decedent had been domiciled in its territory, in an amount not less than the proportion thereof which the value of the property, situated according to article IV in such State and Subject to the tax of such State, bears to the value of the property which would have been subject to the tax of such State if the decedent had been domiciled in its territory and.

b) Shall (except for the purpose of the subparagraph (a) of this article and for the purpose of any

other proportionate allowance otherwise provided) take no account of property situated according to article IV outside its territory in determining the amount or rate of tax.

Article YVI.

1. The Contracting State imposing tax in the case of a deceased person who, at the time of his death, was domiciled in such State or was a citizen or subject thereof, shall allow against its tax a credit for the amount of the tax imposed by the other Contracting State with respect to property situated in the territory of such other Contracting State and included for tax purposes by both States, but the amount of credit shall not exceed the portion of the tax imposed by the former State which is attributable to such property. No credit shall be allowed under this paragraph for property which is situated or deemed to be situated in both Contracting States.

2. If the decedent is regarded by each of the Contracting States as having been domiciled in its own territory at the time of his death, each State shall allow against its tax a credit for the part of the tax imposed by the other State with respect to property included for tax purposes by both States and situated or deemed to be situated outside both territories. The credit authorized by this paragraph shall be equal to the amount of tax imposed with respect to such property by the State imposing the smaller tax, and shall be divided between the two States in proportion to the amount of tax imposed by each of the two Contracting States with respect to such property.

3. For the purpose of this article, the amount of the tax of each Contracting State attributable to any designated property shall be ascertained after taking into account any applicable abatement, credit, remission, diminution, or increase, as provided by its law, other than any credit authorized by this article.

Article VII.

1. Any claim for a credit or a refund of tax founded on the provisions of the present Convention shall be made within a period of five years from the date of the termination of the period during which the return is required to be filed under the applicable law of the respective Contracting States.

2. Any such refund shall be made without payment of interest on the amount so refunded.

Article VIII

The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information (being information which such authorities have at their disposal) as is necessary for carrying out the provisions of the present Convention or for the prevention of fraud or the administration of statutory provisions against legal avoidance in relation to the taxes which are the subject of the present Convention. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any person other than those concerned with the assessment and collection of the taxes which are the subject of the present Convention. No information shall be exchanged which would disclose a technical secret or process relating to trade, industry, business, or a profession.

Article IX

1. In no case the provisions of Articles VIII shall be construed so as to impose upon either of the Contracting States the obligation :

a) to carry out administrative measures at vari-

ance with the regulations and practice of either Contracting State, or

b) to supply information which is not procurable under its own legislation or that of the State making application.

2. The State to which application is made for information or assistance shall comply as soon as possible with the request addressed to it. Nevertheless, such State may refuse to comply with the request for reasons of public policy or if compliance would involve disclosure of a technical secret or process relating to trade, industry, business, or a profession. In such case, it shall inform, as soon as possible, the State making the application.

Article X.

1. The authorities of each of the Contracting States, in accordance with the practices of that State, may prescribe regulations necessary to carry out the provisions of the present Convention.

2. With respect to the provisions of the present Convention relating to exchange of information and mutual assistance in the collection of taxes the Contracting States may, in accordance with their respective practices, prescribe rules concerning matters of procedure, conversion of currency, disposition of amounts collected, minimum amounts subject to collection, and related matters.

Article XI.

When the action of the revenue authorities of the Contracting States has resulted or will result in double taxation contrary to the provisions of the present Convention, the taxpayer shall be entitled to lodge a claim with the State of which he is a citizen or subject or, if he is not a citizen or subject of either of the Contracting States, with the State of which he is a resident, or if the taxpayer is a corporation, with the State in which it is created or organized. Should the claim be upheld, the competent authority of such State shall undertake to come to an agreement with the competent authority of the other State with a view to equitable avoidance of the double taxation in question.

Article XII.

1. The present Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Athens as soon as possible.

2. The present Convention shall become effective on the day of the exchange of instruments of ratification and shall be applicable solely to estates or inheritances in the case of persons who die on or after that date. It shall continue effective for a period of five years beginning with that date and indefinitely after that period, but may be terminated by either of the Contracting States at the end of that five-year period or at any time thereafter, provided that at least six month's prior notice of termination has been given, the termination to become effective on the first day of January following the expiration of the six-month period.

Done at Athens, in duplicate, in the English and Greek languages, the two texts having equal authenticity, this 20th day of February, 1950.

For the Government of the Kingdom of Greece
P. PIPINELIS

For the Government of the United States of America
HENRY F. GRADY

Π Ρ Ω Τ Ο Κ Ο Λ Λ Ο Ν

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν σύμβασιν μεταξύ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς περὶ ἀποφυγῆς διπλῆς φορολογίας καὶ παρεμποδίσσεως τῆς φορολογικῆς διαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν περιουσιῶν ἀποβιβάσαντων προσώπων, ὑπογραφεῖσαν ἐν Ἀθήναις τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου 1950, οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι, ἡ Α.Ε. ὁ κ. Στέφανος Στεφανόπουλος, Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α.Ε. ὁ κ. John E. Peurifoy, Πρεσβευτῆς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν Ἑλλάδι, ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένοι παρὰ τῶν ἀντιστοιχῶν αὐτῶν Κυβερνήσεων καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ γεγονός τῆς κυρώσεως τῆς ὡς ἂνω συμβάσεως ὑπὸ τῆς Γερουσίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὑπὸ τὸν ἕρον ἀπαλείψεως τοῦ ἄρθρου 9 αὐτῆς, συμφωνοῦσιν ὅπως τὸ μὲν ἄρθρον 9 τῆς ἐν λόγω συμβάσεως θεωρῆται ἀπαλειφθὲν ἐκ τῆς συμβάσεως, τὰ δὲ ἐπόμενα ἄρθρα 10 καὶ 11 νοοῦνται ἐφαρμοστέα συμφώνως πρὸς τὴν προμνησθεῖσαν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου 9.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θεωρεῖται ὡς ἀναπόσπαστον μέρος τῆς συμβάσεως ὡς αὕτη ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου 1950 καὶ θέλει ἰσχύσει ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἤθελεν εἰδοποιηθῆ ἐπισήμως περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν πρωτόκολλον ὑπογραφέν ὑπὸ τῶν ἀντιστοιχῶν Πληρεξουσίων.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀμοτέρων τῶν κειμένων ἐχόντων τὴν αὐτὴν ἰσχύον, σήμερον τὴν 18ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1953.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ
Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος
Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῶν
Ἠνωμένων Πολιτειῶν
J. E. PEURIFOY

P R O T O C O L

With reference to the convention between the Kingdom of Greece and the United States of America for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on the estate of deceased persons, signed in Athens on February 20, 1950, the undersigned, His Excellency STEPHANOS STEPHANOPOULOS, Minister of Foreign Affairs of Greece, and The Honorable JOHN E. PEURIFOY, Ambassador of the United States of America in Greece, being duly authorized thereto by their respective Governments and having considered the fact that the aforesaid convention was approved by the United States Senate subject to the deletion of Article IX thereof, have reached an understanding that Article IX of the aforesaid convention shall be deemed as deleted from the convention and that Articles X and XI which follow shall be deemed as applicable in accordance with the said deletion of Article IX.

This Protocol shall be considered to be an integral part of the convention as signed in Athens on February 20, 1950, and shall enter into force on the date on which the Government of the United States of America receives formal notice of the ratification of this Protocol by the Parliament of the Kingdom of Greece.

IN WITNESS WHEREOF, the respective Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

DONE at Athens, in duplicate in the Greek and English languages, both texts having equal authenticity, this 18th day of July 1953.

For the Government of the Kingdom of Greece

S. STEPHANOPOULOS

For the Government of the United States of America
JOHN E. PEURIFOY